

med dette Thing, som f. Ex. blandt Andet for Stomagernes Vedkommende har kæmpet en haard Strid med en tidligere Finantsminister, der vilde beskikke deres Beskyttelse i højere Grad, end de kunde taale. Men i det Hele taget tror jeg, at man kan gaa en Del videre, end Regjeringen og navnlig Landsstinget har gjort med Hensyn til Nedsættelsen af Beskyttelsen for den større Industri. Jeg vil nu ogsaa paa dette Punkt anse det for rigtigt at tage de enkelte Spørgsmaal under fornøjet Overbeelse og ikke stille de yderste Fordringer, da jeg ikke ønsker at vanskeliggjøre en Overenskomst i sin Henseende angaaende Toldloven. Men jeg tror rigtignok, at Fordringerne om en noget større Nedsættelse maa fastholdes. Jeg kan heller ikke anse de Bemærkninger, som foreligge i de to Betænkninger fra Landsstingsudvalget til Bedste for Beskyttelsen, for overbevisende. De støttede sig jo kun paa de Paagjældendes egne Opgivelser, og det er jo bekendt, at paa eet, maaste to Punkter, hvor Regjeringen har haft Veilighed til nærmere at sammenligne disse Opgivelser med andre Opgivelser fra samme Side, har det vist sig, at Sagen fremstilles noget forskelligt, eftersom man har til Hensigt at fremstille en Beskyttelse som saa ringe som mulig, eller man har til Hensigt at fremstille en Beskyttelse som saa høi som mulig — Noget, som saa let finder Sted. Det Samme finder jo Sted ved Taxationer; naar man taxerer en Eiendom til Brug ved Skifte, bliver den ringere taxeret end til Prioritetsforretning. Alle disse Fremstillinger, som foreligge for os, ere jo skrevne med det udtrykkelige Niemed, at fremstille Beskyttelsen som i Virkeligheden saa ringe som mulig og Beskyttelsen selv som saa nødvendig som mulig, ja, i Almindelighed som værende for ringe for de paagjældende Industrier, saaledes at de i Grunden kunde trænge til meget mere Beskyttelse. En virkelig Undersøgelse deraf ses ikke at have fundet Sted fra Landsstingets Side, og det maa i mangfoldige Tilfælde bero paa et Skjøn efter de foreliggende Forhold, hvor stort Hensyn man kan og bør tage til de foreliggende Fremstillinger, og et saadant Skjøn har Folkethinget for sit Vedkommende for ca. 10 Aar siden været henviset til at foretage. For omtrent 10 Aar siden havde vi nemlig aldeles den samme Tilstrømning af Udtalelser fra alle de forskjellige Sider, hvor en, to, tre, ja halvhundrede forskjellige Industriegrene begjærede enten Bevarelse eller Forøgelse af deres Beskyttelse, men Dokumentationen var ikke paalideligere, end den har

været i de Skrivelser, som have foreligget Landsstinget i de sidste Samlinger. Beskyttelsen er ved mange af de store Industrier saa betydelig, at, dersom Staten vilde stryge hele Beskyttelsen — det vil ikke sige det Samme som at stryge Tolden, men stryge Toldbeskyttelsen — vilde man ved det Beløb, som Staten da vilde faae ind i Toldindtægt, dersom Fabrikerne nedlagdes, kunne indløse og pensionere Arbejderne fuldstændig. Saa stor er Beskyttelsen paa ikke saa Steder, og det maa dog fra et almindeligt Synspunkt, som vi virkelig her ere forpligtede til at tage, erkendes for at være for stor en Beskyttelse, der ydes, naar dette finder Sted. Men, som sagt, ogsaa paa dette Punkt vilde jeg efter den Stilling, som Sagen nu har, anse det for rigtigt at gaa saa varsomt som muligt frem, for ikke at vanskeliggjøre den Overenskomst om Loven, som jeg anser for ønskelig, og jeg vil derfor paa ikke saa Punkter, hvad Beskyttelsesfaktorerne angaar, være tilbøielig til at indrømme større Beskyttelse, end Folkethinget ved nogen af sine tidligere Vedtagelser har indrømmet, og end hvad der var indrømmet ved det Lovforslag, jeg var med til at indbringe for et Aar Aar siden.

Naar nu dette betydelige Lovforslag er udgaaet fra Regjeringens Haand og nu i 2 Aar er gaaet igjennem Rigsdagen, kan jeg ikke undlade at rette et Spørgsmaal til den meget ærede Regjering, og det er, om den ærede Regjering ikke da har været betænkt paa at forberede de ikke ubetydelige Foranstaltninger, som her tilsigtes gennemførte paa forskellig Maade og det baade ved Foranstaltninger her i Landet selv og ved Traktater med andre Lande. Der er flere Forløb, som foreslaas til Ophævelse eller Nedsættelse eller Forøgelse af Tolden, hvor de stillede Forslag egentlig maa forekomme en — om jeg tør sige saa — uden Mening, dersom ikke andre Foranstaltninger sluttede sig dertil, og jeg kan jo, som Exempel, strax paa første Side tage Forslaget om at frigive Apothekerverer. Det maa jo være Regjeringens Hensigt, antager jeg, at der samtidig med Toldlovens Skrafttræden udkommer en ny Apothekertart, hvorved en betydelig Nedsættelse af Prisen paa Apothekerverer til Brug for Publikum bliver fastsat, men for at en saadan skulde kunne komme samtidig med Toldlovens Emanation — dersom det da er Regjeringens Forventning, at Toldloven skal komme ud — maatte den være forberedeti forveien, og det er mig ikke bekendt, at en saadan Forberedelse har fundet Sted. Folkethinget og dets Udvalg have tidligere